

Opica in ura.

(Basen.)

Opica je gledala urarja, kako popravlja ure, in si je mislila, da bi tudi njej to delo šlo dobro od rok. Ko je bil necega dne urar iz dóma, skoči opica skozi okno v delarnico.

Tu
najde na
mizi uro
z zlato
veržico.
Takój si
jo obesi
okolu
vratú ter
jo začne
občudo-
vati od
vseh
strani.
Nato

reče:
„Kaj
neki je
tej uri?
Zdi se
mi, da
ni v pra-
vem
redu.“
Odpře
uro ter
začne
kazalo
ravnati
in obra-

čati. Potem si jo nastavi k ušesu ter posluša, da li gre dobro. A zopet jej ni po godu. „Še nekaj jej manjka,“ reče, ter vzame kladivec in nabija po uri, da jo popolnem razbije.

Tako se godi vsacemu, kdor se peča s stvarmi, katerih ne umeje. Zatorej otroci, pustite v miru vse, kar ni vašega in ne spuščajte se v stvari, katerih ne razumete.

— d.

Mačka in psi.

(Basen.)

Mačka se zmuzne v kuhinjo in ukrade klobaso. Iz kuhinje se vračajoč ugleda tri domače pse, ki jo pázijo. Bili so to Lisec, Jéz in Hektor. Mačka se zelo prestraši, boječ se, da bi je psi ne izdali in Bog se usmili potem čez njo in njeno kožo. Kako naj bi se temu izognila?

Stopi najpred k Hektorju ter mu tiho na uho pošeptá: „Ljubi moj Hektor! Bodi tiho ter nikomur ne povédi, kaj sem storila in dam tudi tebi kos klobase.“ Hektor poduha klobaso, vidi, da je dobra in reče: „Bodi, kakor želiš, jaz bodem tiho.“

Nato stopi k Liscu in mu reče: „Ljubi moj Lisec! Bodi tiho ter ne povédi nikomur, da sem klobaso ukradla. Ako mi obljubiš, da češ molčati, tudi tebi dam kos klobase.“ Lisec poduha klobaso, vidi, da je dobra in reče: „Smiliš se mi, bodi tedaj, kakor želiš, jaz ne povem nikomur.“

Zdaj je bilo treba še Jéza pridobiti. Stopi tedaj tudi k njemu ter mu tiho na uho pošeptá: „Ljubi Jézko! Ali vidiš klobaso? Ako molčiš, ter ne poveš nikomur, da sem jo ukradla, tudi tebi dam velik kos klobase.“